یادداشت

آمادگی قوه قضاییه برای حفاظت از میراث فرهنگی

یکی از حوزه‌هایی که دولت سیزدهم به محض شکل‌گیری روی آن انگشت گذاشت و خواستار توجه و رسیدگی ویژه به آن شد، حوزه گردشگری، میراث‌فرهنگی و صنایع‌دستی بود. صنایع‌دستی به جهت آن‌که پرچمدار تولید ملی و اقتصادمقاومتی است، میراث‌فرهنگی به دلیل آن‌که پشتوانه غنای فرهنگی و تاریخی و شناسنامه هویت ملی و تمدنی ایرانیان است و گردشگری هم به دلایلی که بر همگان روشن است و آن چیزی نیست جز اشتغال‌زا و درآمدزا و ارزآور بودن این صنعت و این‌که بر بنیان توسعه پایدار بنا شده‌است.

شرط توسعه و رونق گردشگری اما توجه و رسیدگی به گزینه دوم یعنی میراث‌فرهنگی است، چراکه میراث‌فرهنگی ما یعنی همان بناها و آثار تاریخی و باستانی بخش مهم و بزرگی از جاذبه‌های گردشگری هستند که بسیاری از گردشگران به بهانه تماشای آنها عزم سفر می‌کنند و پشتوانه فرهنگی و گردشگری نیز به شمار می‌روند. متاسفانه در کشور ما این مقوله جدی گرفته نشده و آمار تخریب بالای بافت‌ها و خانه‌هاو بناهای تاریخی و مرمت‌های غیراصولی گواه این ادعاست. تلخ‌تر این‌که در برخی موارد قانون هم به کمک تخریب این بناها می‌آید؛ آنجا که به طور مثال مالک بنایی تاریخی و ثبت‌ملی شده برای خارج کردن بنا از فهرست آثار ملی به قانون پناه می‌برد و قانون حق را به او می‌دهد. حالا اگر خدا بخواهد انگار دارد شرایط کم کم تغییر می‌کند و میراث‌فرهنگی در چشم مسئولان و برنامه‌ریزان ارج‌وقرب خود را بازمی یابد، این را از گفته‌های معاون قضایی دادستان کل کشور بیرون کشیده‌ایم که در همایش معاونان میراث‌فرهنگی استان‌ها که در وزارتخانه میراث‌فرهنگی برگزار شده، گفته: در قوه قضاییه آمادگی همکاری با مدیران میراث‌فرهنگی هستیم و اعتقاد ما بر این است که شان میراث‌فرهنگی آن طوری که شایسته آن است، باید حفظ شود. سعید عمرانی، معاون قضایی دادستان کل کشور که گویا بر جایگاه ویژه وزارت میراث‌فرهنگی واقف است و آن را قابل مقایسه با سایر وزارتخانه‌ها نمی‌داند، افزود: وزارت میراث‌فرهنگی در کنار حفاظت و صیانت از آثار و بناهای تاریخی که نشان‌دهنده عمق فرهنگ و تاریخ ایران زمین است، در اقتصاد و درآمدزایی نقش بی‌بدیلی دارد و حتی زمانی که صحبت اقتصاد بدون نفت می‌شود، نقش این وزارتخانه یادآور می‌شود که با سیاست‌گذاری در حوزه گردشگری و جذب توریست به رونق اقتصادی کمک خواهدکرد.

سخنان این مقام قضایی حتی به یک اعتراف هم کشیده شد آنجا که گفت به‌عنوان یک مقام قضایی که استقلال سیاسی دارم باید بگویم که در توجه به این وزارتخانه کم‌کاری شده و به این وزارتخانه به‌عنوان یک وزارتخانه معمولی و عادی نگاه شده‌است، درحالی که وزارت میراث‌فرهنگی یک وزارتخانه معمولی نیست بلکه در حوزه‌های مختلف حتی سیاسی و امنیتی تاثیرگذار است. حسن ختام سخنان معاون قضایی دادستان کل کشور وعده‌ای بود برای همکاری با مدیران میراث‌فرهنگی در سراسر ایران در جهت حفاظت و صیانت آثار تاریخی و تاکید بر ارسال نامه‌ای با امضای دادستان کل کشور به تمام دادستان‌ها در سراسر کشور در جهت نیل به همین هدف. اما آنچه را ما به عنوان فعالان حوزه میراث فرهنگی انتظار داریم واکاوی در قوانین موجود است؛ زیرا حفاظت از میراث فرهنگی باوجود قوانین دست‌وپاگیر فعلی آب در هاون کوبیدن است.

خبر

بازگشایی مرز تمرچین برای تردد زائران اربعینی

امسال درحالی که پیش‌بینی می‌شود شاهد افزایش فوق‌العاده جمعیت زوار اربعینی باشیم، همزمان مرزهای قابل عبور و تردد هم افزایش یافته‌است. گذشته از مرزهای شلمچه و چذابه و مهران و همچنین مرز خسروی که بیش از یک هفته پیش شاهد بازگشایی آن پس از چند سال تعطیلی بودیم، اکنون گفته می‌شود مرز تمرچین هم امسال برای اولین بار برای سفر اربعین پیش‌بینی و امکان تردد در آن فراهم شده و زوار از استان‌های مختلف می‌توانند با انتخاب این مرز در سامانه سماح، به زیارت مشرف شوند.

مرز تمرچین در شهرستان پیرانشهر در آذربایجان غربی و تنها مرز رسمی این استان با شمال عراق است.

گفته می‌شود در این مرز امکانات لازم به منظور رفاه زائران اربعین از موکب‌های اسکان و تغذیه تا سایر خدمات در نظر گرفته شده و وسایل حمل و نقل عمومی نیز از شهرهای مختلف به سمت نقطه صفر مرزی مستقر می‌شود.

بازگشایی مرز تمرچین، ضمن کاهش مسافت و زمان سفر و حتی کاهش هزینه برای زائران عتبات عالیات، می‌تواند مقدمات عبور جمع کثیری از زائران استان‌های شمال‌غرب کشور و حتی زائران کشورهایی چون ترکیه و آذربایجان را فراهم کند.

گزارش

شرح پریشانی «تالاب» گوش کنید

با این‌که طرح احیای تالاب بین‌المللی استان فارس از اوایل دهه ۹۰ شروع شد اما خبر خشک شدن آن به طور رسمی اعلام شده است

حوریه ملکی
گروه ایران

دریاچه پریشان در کازرون فارس به‌عنوان زیباترین و یکی از بزرگ‌ترین دریاچه‌های آب شیرین خاورمیانه در حالی روزهای خشکی را طی می‌کند که متولیان امر همچنان در حال انجام کارهای مطالعاتی هستند. این دریاچه با مساحتی حدود ۵۰۰۰ هکتار و با ارتفاع ۸۲۰ متری از آب‌های آزاد در کنوانسیون رامسر به‌عنوان تالاب بین‌المللی ثبت و در تقسیم‌بندی مناطق جزو مناطق حفاظت‌شده محسوب می‌شود. دوره خشکی دریاچه پریشان از سال ۱۳۸۸ به‌دلیل کمبود بارندگی و حفر صدها چاه مجاز و غیرمجاز در اطراف آن برای استفاده در امور کشاورزی آغاز شد و حالا بعد از گذشت سال‌ها، این زیست‌بوم به یک منبع تولید ریزگرد تبدیل شده است.

سال‌های آخر دهه ۸۰ بود که گفتند ۹۰ درصد تالاب پریشان در استان فارس خشک شده و با این‌که مسئولان مثل همیشه نمایش احیا را شروع کردند، حالا ابتدای قرن جدید رسما خبر خشک شدن این تالاب اعلام شد تا آقایان از این به بعد به فکر چاره‌ای برای ریزگردهای حاصل از این اتفاق ناگوار باشند. ریزگردهای برخاسته از بستر تالاب پریشان شهرستان کازرون و شهرهای همجوار آن را تحت تأثیر قرار داده تا معلوم شود در طول دهه ۹۰ هیچ کاری برای احیای آن صورت نگرفته و پریشان وارد مرحله جدیدی از بحران‌های زیست‌محیطی شده است. بحرانی که کم‌کم تمام فارس را در بر خواهدگرفت.

هوای سمی در حلق گیاهان

اردیبهشت ماه امسال و علی‌رغم این‌که مدت‌ها بود هشدارهایی از سوی پایگاه پژوهش و اطلاع‌رسانی تالاب بین‌المللی پریشان درخصوص خطرات و تهدیدهای خشکی تالاب داده شده بود، به یکباره با وزش باد نسبتا تندی، ریزگرد و خاک بستر تالاب پریشان به هوا برخاسته و آلودگی هوا و کاهش دید را به همراه داشت. طبق گفته فعالان محیط زیست بلندشدن خاک از بستر تالاب نتیجه چرای بی‌رویه دام و تردد وسیله نقلیه است که باعث ازبین‌رفتن پوشش گیاهی و کوبیده و پودرشدن خاک شده. در این شرایط با وزش بادهای موسمی طی فصول مختلف سال خاک از بستر دریاچه بلند و همراه با جهت وزش باد به حرکت درمی‌آید. کافی است چند ساعت وزش باد ادامه داشته باشد تا با هجوم گردوخاک به روستاها و شهرهای اطراف آنها را فرابگیرد. هربار که ریزگردها در هوا به حرکت درمی‌آیند راه نفس مردم اطراف تالاب بسته می‌شود. این ذرات معلق همه‌چیز را تحت‌الشعاع قرار می‌دهند و حتی محصولات کشاورزی دیگر توان مقاومت در مقابل آنها را ندارند.

افزایش مراجعات مردم به درمانگاه‌ها و بیمارستان‌ها هم حکایت از تاثیرات منفی این ریزگردها بر سیستم بدنی و سلامت آنها دارد.

تالاب پریشان از کانون‌های دارای پتانسیل ریزگردها و تشدیدکننده آلودگی هواست که با استمرار خشکی سفره‌های زیرزمینی، چرای بی‌رویه دام و ... احتمال فعال‌شدن آن شدت گرفته است

هرچند استاندار فارس در کارگروه حفظ و نگهداری تالاب‌های استان که در دی‌ماه سال گذشته برگزار شد عنوان کرد در سفر رئیس جمهور به فارس اعتبار ویژه‌ای برای حفظ و احیای تالاب‌های بختگان و پریشان در بودجه سال ۱۴۰۱ لحاظ شده است تا بتوان نسبت به اجرای طرح‌های احیایی در این مناطق اقدام کرد اما اتفاقات اخیر نشان می‌دهد نه‌تصمیمی اتخاذ شده و نه کاری پیش رفته است.

بی‌توجهی روی بی‌توجهی

چند روزی است که دوباره گردوغبار از بستر خشک دریاچه پریشان بلند شده و آسمان کازرون و محیط اطراف آن را تیره‌وتار کرده است.

از اوایل هفته جاری وقتی وزش باد در کازرون شروع شد، ذرات خاک هم به هوا برخاست و همین امر موجب سخت‌شدن زندگی مردم و کاهش دید رانندگان در جاده ورودی این شهر شد.

خشکی تالاب بین‌المللی پریشان از مهم‌ترین علل فعال‌شدن کانون‌های داخلی گردوغبار و ریزگردهاست. ذرات معلق حاصل از بستر خشک این تالاب پس از برخاستن مسافت کمی را طی می‌کنند که به مناطق مسکونی و روستاهای اطراف برسند اما شدت خطر آنها به این دلیل بیشتر است که از میان شهر کازرون با تراکم جمعیت بالا عبور می‌کنند.

در همین رابطه محسن عسگریان، کارشناس محیط زیست به جام جم می‌گوید: «تالاب بین‌المللی پریشان از کانون‌های دارای پتانسیل ریزگردها و تشدیدکننده آلودگی هواست که با استمرار خشکی سفره‌های زیرزمینی، چرای بی‌رویه دام و ... احتمال فعال‌شدن آن شدت گرفته است.»

وی با تاکید بر این‌که بلندشدن این ریزگردها که حاوی گوگرد و مواد سمی است باعث آلوده‌شدن و ازبین‌رفتن محصولات کشاورزی می‌شود، تصریح می‌کند که بیمارشدن مردم منطقه و افزایش مصرف آب برای ازبین‌بردن این گردوغبار در صنعت کشاورزی و مصرف خانگی از دیگر معضلات حضور این مهمانان نامیمون است.

تالابی با صدها هزارتن گوگرد

در مورد تالاب پریشان باید گفت که این زیست‌بوم به‌واسطه میلیون‌ها سال زیست جانوری و گیاهی و انباشت لاشه‌های این جانوران مملو از مواد آلی و معدنی بوده و حالا پس از خشکی، بستری پوشیده ازصدها هزار تن گوگرد است.

پهنه ۵۰۰۰ هکتاری تالاب پریشان از غرب به روستاهای پوزه‌بادی، پل آبگینه، شهرنجان، ایازآباد، زوالی و از شرق به دهستان فامور، روستای ملاآره، قلعه‌نارنجی و ... متصل است. تقریبا ۱۲هزار سکنه در ۱۸ روستای حاشیه این تالاب زندگی می‌کنند که معیشت این افراد از کشاورزی با منبع تغذیه‌کننده آب تالاب است. این برداشت بی‌رویه از منابع آبی برای کشاورزی یکی از مهم‌ترین عوامل خشکی این تالاب بین‌المللی بوده است.

این جمعیت ساکن حاشیه تالاب پریشان از ۹۰۰۰ هکتار اراضی کشاورزی و باغی در اطراف تالاب پریشان استفاده و ارتزاق می‌کند که این اراضی سالانه ۴۰ میلیون آب از سفره‌های زیرزمینی منطقه خارج می‌کند. این در حالی است که در تراز بلندمدت ۴۰ ساله ورودی آب به سفره‌ها متوسط ۳۱ میلیون مترمکعب بوده است.

برای خواندن گزارش کامل کیوآرکد را اسکن کنید

نگاه

سیلاب‌های ویرانگر و آمایش سرزمین

فاطمه مرادزاده
گروه ایران

اگر فقط خواننده و شنونده اخبار سیلاب و خشکسالی و شکست برنامه‌های توسعه و آلودگی و آلایندگی نباشید و مثل یک خبرنگار یا کارشناس یا حتی خود مسئولان مجری طرح‌ها و برنامه‌های خرد و کلان کمی ریشه‌ای‌تر به این اخبار و اتفاقات نگاه و آنها را رصد کنید، حتما عبارت «آمایش سرزمین» به گوش‌تان رسیده است؛ عبارتی که گویا ریشه همه تخریب‌ها و طرح‌های ورشکسته به اجرانشدن آن برمی‌گردد و دلیل و حجت همه طرح‌های پیروز و موفق در کشورهای پیشرفته اجرای دقیق آن عنوان می‌شود. در همین سیلاب اخیر و ویرانگری که در کشورمان هم رخ داد و آسیب‌های جانی و مالی بسیاری به هموطنان و همچنین سازه‌های دست‌ساز جدید و تاریخی و مزارع و باغات و منابع آبی و طبیعت وارد کرد، بازدرپای آمایش سرزمین دیده می‌شود؛ البته بهتر است بگوییم جای خالی آن. اصلا این آمایش سرزمین چیست و چرا اجرای آن ضروری است و سهم این برنامه در طرح‌ها و مصوبات صنعتی و کشاورزی و ... در کشور ما چقدر است؟ آمایش سرزمین نوعی برنامه‌ریزی است که در آن تعامل بین انسان و محیط زیست و فعالیت‌های انسانی در تامین اهدافی که برای توسعه در یک سرزمین لازم است، مورد کنکاش و بررسی قرار می‌گیرد. به عبارت ساده‌تر در آمایش سرزمین، موقعیت جغرافیایی و منابع طبیعی و استعداد و ظرفیت و قابلیت هر منطقه از یک سرزمین (وجب‌به‌وجب) مورد بررسی و مطالعه دقیق قرار می‌گیرد (چون ظرفیت‌های طبیعی در هیچ دو منطقه‌ای شبیه هم نیست) سپس در سطح ملی و با توجه به آن ظرفیت و استعداد محرزشده برای آن عرصه، کاربری تعریف می‌شود. حالا که با تعریف آمایش سرزمین آشنا شدیم، بیایید ببینیم این برنامه چه ربطی به سیلاب اخیر و ویرانگری‌هایش دارد و اصلا با این حد از بارندگی باید شاهد چنین سیلاب تند و تیزی می‌بودیم یا نه؟!

نتیجه البته یک جمله است و آن این‌که ما در مدیریت عرصه‌های طبیعی و منابع آبی و خاکی آنها به هیچ‌وجه درست و اصولی رفتار نکردیم و امروزه چوب بدرفتاری و غیرعلمی دواصولی کارکردن‌مان در طبیعت را می‌خوریم؛ چوبی که دلیل اجرانشدن همین برنامه آمایش سرزمین است اما چگونه و چطور؟!

در برنامه آمایش سرزمین مشخص می‌شود که یک منطقه طبیعی تا چه اندازه می‌تواند پذیرای دام و چرای دام باشد؟ تا چه حد می‌توان از آن استحصال آب داشت و چقدر می‌توان از خاک آن منطقه بهره‌کشی کرد و کشاورزی و باغداری داشت و آب‌وخاک و هوای آن تا چه حد می‌تواند پاسخگوی طرح‌های توسعه‌ای ما باشد؟ اصلا اگر بیش از توان یک منطقه از آن بهره‌کشی کردیم، چگونه باید آن را جبران کنیم تا شاهد مرگ و نابودی کامل آن طبیعت نباشیم؟

به گفته کارشناسان، یکی از برنامه‌هایی که در این راه به کمک می‌آید برنامه آبخیزداری است؛ برنامه‌ای که یکی از وظایف اصلی سازمان جنگل‌ها و مراتع کل کشور است و یک بعد سازه‌ای دارد و یک بعد پوششی. عملیات سازه‌ای آن چیزی مانند حوضچه‌های تغذیه مصنوعی و بندهایی است که با مصالحی مثل سنگ و سیمان ساخته می‌شود اما در کنار عملیات سازه‌ای، بعد پوششی است که شامل عملیات بیولوژیک مثل کوپه‌کاری و بذرکاری و نهال‌کاری و عملیات مدیریت مرتع و مدیریت چرا و دام و رعایت الگوی کشت و دیگر مسائلی می‌شود که در آمایش سرزمین باید به آنها توجه داشت. به عبارتی عملیات سازه‌ای و پوشش مکمل و تکمیل‌کننده هم هستند و این یعنی این‌که پیش از تعریف و برنامه‌ریزی و اجرای هر برنامه‌ای باید اول برنامه آمایش سرزمین اجرا و پیاده‌شده و نقایص و پتانسیل‌های هر منطقه دست‌مان بیاید و بعد برای آن برنامه و طرح، برنامه‌ریزی کنیم و برایش نسخه بنویسیم. مثلا گاهی لازم است در یک عرصه طبیعی که پوشش غنی دارد و مستعد آتش‌سوزی است چرای سطحی دام داشته باشیم و گاهی همان عرصه را باید چند سالی قرق کنیم تا طبیعت خودش را ترمیم کند. برای همین هم می‌گوییم مدیریت عرصه‌های طبیعی بسیار مهم و کارآمد است و شامل همه موارد مذکور می‌شود اما ما در بخش مدیریت آبخیزداری در چند دهه گذشته در کشورمان بسیار بد و نادرست عمل کردیم، به این ترتیب که به بعد عملیات سازه‌ای آن یعنی ایجاد بندها و سدها و سازه‌های فیزیکی بسیار اهمیت دادیم و به عبارتی آبخیزداری سازه محور انجام دادیم و دیگر ابعاد آبخیزداری مغفول مانده و به بعد پوششی یعنی بذر و نهال‌کاری و ... توجهی نکردیم. نتیجه این‌که یکی از علل خشک‌شدن بسیاری از تالاب‌ها و دریاچه‌های کشور احداث بدون حساب‌وکتاب و ضابطه همین سازه‌های آبخیزداری و حوضچه‌های تغذیه مصنوعی عنوان شده که جلوی حقابه زیست‌محیطی تالاب‌ها را گرفته و چرخه آب در طبیعت را مختل کرده است. اتفاقا سازمان محیط‌زیست هم به‌شدت مخالف توسعه سازه آبخیزداری است، درحالی‌که متاسفانه سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور به‌شدت دنبال ایجاد این حوضچه‌های تغذیه مصنوعی به‌عنوان طرح‌های آبخیزداری بوده‌است.

امید فروردین، کارشناس حوزه آب با طرح این پرسش از سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور که آیا برنامه آبخیزداری شما که فقط محدود به ایجاد حوضچه‌های تغذیه مصنوعی و سازه‌های فیزیکی است، براساس برنامه آمایش سرزمین و سود و ضرر واقعی است یا این‌که فقط رسالتی دارید و بودجه‌ای گرفتید و درصدد خرج آن و ارائه بیلان کاری هستید، می‌گوید: یکی از مهم‌ترین علل جاری‌شدن سیل و روان‌آب‌ها، مدیریت نادرست آبخیزداری، نبود مدیریت مراتع بالادست و نگاه سازه‌محور به آبخیزداری و ندیدن وجوه دیگر آبخیزداری به‌جز ایجاد سازه‌های فیزیکی است که باعث جاری‌شدن سیلاب‌های ویرانگر شده‌است.

ضرر سیلاب یک طرف و ضرر فرسایش خاک مغذی که گیاه می‌تواند در آن بروید از طرف دیگر از پیامدهای بی‌توجهی به برنامه صحیح آبخیزداری و آمایش سرزمین است. بنابراین در سال‌های آتی هم باز شاهد چنین سیلابی خواهیم بود، چون رویه آبخیزداری سازه‌ای همچنان ادامه دارد (ضمن این‌که همان بخش سازه‌ها هم باید هرسال پایش و لایروبی شود و نمی‌شود) بنابراین خاک بیشتری می‌شوید و می‌برد. درحالی‌که اگر بعد پوشش آبخیزداری اجرا شود، تعادل دام در مراتع باشد، قرق و بذرپاشی و نهال‌کاری شود و پوشش گیاهی بیشتری داشته باشیم، آب بیشتری به داخل زمین نفوذ می‌کند و در کنار سازه‌های بتونی بهترین موقعیت برای کنترل سیلاب و بحران فراهم می‌شود و نه تنها شاهد سیلاب‌های ویرانگر نخواهیم بود بلکه انبوه بارش‌ها به اعماق زمین فرو می‌رود و در درازمدت منابع آب زیرزمینی بیشتری استحصال خواهیم کرد.

حل سودوکو ۴۱۸۳

۶	۵	۷	۹	۳	۸	۱	۴	۲
۸	۱	۳	۷	۲	۴	۵	۹	۶
۲	۹	۴	۶	۵	۱	۷	۸	۳
۳	۲	۹	۵	۸	۷	۶	۱	۴
۱	۶	۵	۲	۴	۳	۸	۷	۹
۴	۷	۸	۱	۶	۹	۲	۳	۵
۹	۳	۲	۸	۱	۵	۴	۶	۷
۵	۴	۱	۳	۷	۶	۹	۲	۸
۷	۸	۶	۴	۹	۲	۳	۵	۱

۳	۵	۴	۱	۷	۹	۲	۸	۶
۱	۶	۸	۳	۴	۲	۷	۹	۵
۷	۹	۲	۵	۸	۶	۳	۴	۱
۸	۲	۹	۶	۱	۷	۵	۳	۴
۵	۱	۳	۸	۲	۴	۶	۷	۹
۴	۷	۶	۹	۵	۳	۸	۱	۲
۲	۸	۱	۴	۳	۵	۹	۶	۷
۶	۳	۵	۷	۹	۱	۴	۲	۸
۹	۴	۷	۲	۶	۸	۱	۵	۳

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک‌تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد. همچنین هیچ عددی در یك سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

سودوکو ۴۱۸۴

۷		۱						۶
	۲		۴				۵	
۸				۶		۲		
	۳				۷			
		۹				۷		
			۸				۲	
		۲		۱				۵
	۸				۵		۹	
۳						۲		۶

۹						۱		۴
	۸				۹		۷	
		۶		۵				۲
			۶				۴	
		۵				۹		
	۴				۷			
۸				۳		۴		
	۵		۲				۶	
۷		۲						۸

				۴		۸		
				۸		۶		۱
				۲		۱		
۳			۶		۹		۳	
	۸		۳		۱		۴	
		۵		۴		۶		
		۲		۱		۵		
	۱		۵		۷		۸	

۹						۱		۴
	۸				۹		۷	
		۶		۵				۲
			۶				۴	
		۵				۹		
	۴				۷			
۸				۳		۴		
	۵		۲				۶	
۷		۴				۳		۵